

skulde kunne ssee „i det Omfang og med Sagtagelse af de Regler, som Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet maatte fastsætte“. Naar en saadan Bestemmelse blev optagen i Forslaget til anden Behandling, antager jeg ikke, at der kunde være noget Væsentligt at indvende imod Loven, saameget mere, som en tidligere Minister jo har ytret, at han ad administrativt Veie vilde see sig istand til at ordne Forholdet, og noget Vignende vilde da opnaaes ved det; hvorpaa jeg har tilladt mig at henlede Opmærksomheden.

Kiær: Jeg har kun taget Ordet for at tilskynde det ærede Medlem for Svendborg Amts 4de Valgfreds (Schiern) til at stille det af ham anthybede Forslag. Det er min fuldkomne Overbeviisning, at enhver Familie i mange Tilfælde vilde see sig meget mere betrygget ved, at en Mand i Sørgekaaren holdt Vigtalen. Hvad det ærede Medlem anførte, er fuldkommen rigtigt; man vil i mange Tilfælde meget snarere iblandt dem, der ledsage den Af døde til Graven, kunne finde en Mand, som var langt bedre bekendt med den Af dødes tidligere Forhold end vedkommende Præst, og jeg skulde derfor meget ønske, at det ærede Medlem vilde stille et Forslag i den af ham anthybede Retning.

J. M. Hansen: Uden at jeg for Diebliffet skal indlade mig paa Realiteten af den Tilspøining, den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 4de Valgfreds (Schiern) anthybede, skal jeg dog bemærke, at Forslagsstillerne kun have tænkt sig det foreliggende Lovforslag som et nødvendigt Tillæg til Loven om Sognebaandets Løsning, og en Tilspøining, der ikke fandt sin Begrundelse i Hensynet til denne Lov, vilde derfor gaae videre, end det har været deres Tanke ved at indbringe deres Forslag. Imidlertid vil jeg dog tilraade det ærede Medlem at stille det af ham anthybede Forslag, om ikke for Andet, saa dog for at man kan faae Veilighed til at see, at han, der ellers er saa ængstelig for, at Geistligheden ikke skal blive hørt om enhver Ting, dog ogsaa i visse Ting kan sætte sig ud over dette Hensyn. Naar det ærede Medlem, der ellers synes, at det har

noget meget Kræbsomt ved sig, at Rigsdagen gaaer ind paa at behandle slige Spørgsmaal, naar Geistligheden ikke er bleven hørt, mener, at dette Spørgsmaal dog af ham kan fremsættes igjennem et Forslag, som han dog maa ønske vedtaget, saa har man ogsaa der et Veievis for, at hans Engstelighed dog ikke gaaer saa vidt, at han jo ikke i enkelte Tilfælde, naar der er Et eller Andet, som han synes at ville opnaae, kan sætte sig ud over dette Hensyn.

M. Jensen: I nærværende Lovforslag favner jeg en Bestemmelse for de Medlemmer af Samfundet, der staae udenfor Folkekirken, som omhandler deres Ret til Benyttelsen af Kirkegaarden. Jeg skal tillade mig til denne Sags anden Behandling at stille et Forslag, der gaaer ud paa, at disse Medlemmer have Ret til, under de Former, som de finde stemmende med deres Overbeviisning, at begrave deres Døde paa Kirkegaardene, naturligtviis under Sagttagelse af Grundlovens Bestemmelse, at der Intet foretages, som strider imod den offentlige Orden.

Schiern: Jeg skal kun gjentage, hvad jeg før yttrede, at det, som hidtil har holdt mig for min Person, tilbage fra at komme til nogen Afgjørelse i den nye omhandlede Retning, er, at jeg ikke er aldeles sikker paa, om man nu strax, som det ligger i dette Lovforslags And og Tanke, i Virkeligheden skal behandle Kirkegaardene, efter hvad der blev ytret af den ærede første Taler (Hammerich), som aldeles neutral Grund, idet det nemlig blev udtrykkelig ytret af mig, at det maatte maatte forbeholdes nærmere Overveielse, om ikke Geistligheden dog ogsaa officielt først burde været adspurgt om et saadant Punkt.

Bahl: Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 5te Valgfreds (M. Jensen) omtalte et Punkt, som foranlediger mig til at sige et Par Ord; han omtalte nemlig, at de udenfor Folkekirken staaende Medlemmer skulde have Ret til, under hvilke Former de selv ønskede, at begrave deres Døde. Jeg for mit Vedkommende er imod alle de Opsigt vækkende Former, hvorunder Folkekirken begraver sine Døde, og